

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, reprezentat de Irina Bîțca,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Vasile Diaconu împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova, cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală,

împotriva deciziei din 25 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău,

(Dosarul nr. 2ra-171/24

PIGD Nr. 2-22034006-01-2ra-09022024)

Recurs declarat după 1 septembrie 2023. Recursul este vădit neîntemeiat. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie temei de casare.

Judecătoria Chișinău, sediul centru, jud. S. Cușnir
Curtea de Apel Chișinău, jud. V. Sîrbu, D. Dulghieru, C. Negrei

11 iunie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând, în lipsa părților, recursul depus de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, reprezentat de Irina Bîțca

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Oxana Parfeni,

Gheorghe Stratulat, *judcători*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 11 martie 2022, Vasile Diaconu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova, cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii.

2. În motivarea acțiunii, se menționează că la 25 noiembrie 2015 Direcția Generală Urmărire Penală a Centrului Național Anticorupție a dispus pornirea urmăririi penale conform elementelor infracțiunii prevăzute de art. 352¹ alin. (1) din Codul penal, pentru fals în declarații.

3. Potrivit reclamantului, urmărirea penală a fost pornită în temeiul aspectelor evidențiate în actul de sesizare și al materialului probator administrat în cadrul procesului penal, din care rezultă că, la data de 3 august 2015, un jurnalist sub acoperire al organizației RISE Moldova l-a contactat pe Vasile Diaconu, fondatorul societății „DVT Broker” SRL, prezentându-se drept un antreprenor care achiziționase de la diverse persoane fizice din raionul Cantemir cantitățile de 19 tone de mere și 19 tone de prune, solicitând întocmirea documentației necesare pentru exportul acestor fructe către Federația Rusă.

4. La 5 august 2015, conform înțelegerii prealabile, Vasile Diaconu i-a transmis jurnalistului 1 400 de autocolante pentru lăzile cu mere și 1 900 pentru cele cu prune, cât și o șampilă specială care trebuia aplicată pe toate lăzile care confirma faptul că ambalajul de lemn a trecut procedura de fumigație - prelucrare specială de distrugere a paraziților.

5. La 6 august 2015, reporterii RISE Moldova au primit de la Vasile Diaconu două seturi de documente, care permit exportul în Federația Rusă a circa 38 tone de fructe, de fapt inexistente, fără analize de laborator sau

inspecția mărfii. Fiecare set conținea documente în original, printre care certificat fitosanitar, act de control fitosanitar, certificat de inofensivitate, raportul privind cercetarea producției la capitolul pesticide, nitrați și declarația vamală etc. În calitate de importator în Federația Rusă a celor 38 de tone de fructe inexistente figura compania rusească „Eliška”.

6. În scopul obținerii certificatelor fitosanitare pentru 19 tone de mere și 19 tone de prune, directorul SRL „DVT Broker”, Vasile Diaconu a prezentat inspectoratului subdiviziunii teritoriale Criuleni a ANSA, raportul de expertiză de laborator nr. 231-232 din 03 iulie 2015, întocmit pe un lot de fructe produse în sat. Mălăiești și anume 200 tone de „Red Meliba”, 400 tone de „Слава Победителям” și 200 tone „Discoveri”.

7. Notează că, la 06 iunie 2015, directorul SRL „DVT Broker”, Vasile Diaconu asumându-și responsabilitatea pentru autenticitatea documentelor și a datelor indicate în acestea, a întocmit și a depus la Biroul Vamal Chișinău cererile-declarațiile cu date eronate, în scopul obținerii certificatelor de origine forma CT-1 pentru 19 tone de prune și 19 tone de mere, în realitate inexistente. În rezultatul acestor acțiuni ilicite, Biroul Vamal Chișinău a eliberat certificate de origine cu nr. CT-1 A103143 și CT-1 A103144, necesare pentru exportul fructelor inexistente în Federația Rusă.

8. Prin ordonanța emisă la 24 martie 2016, de către ofițerul de urmărire penală al SUP al IP Botanica, municipiul Chișinău, Vasile Diaconu a fost recunoscut în calitate de bănuț în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 352¹ alin. (1) din Codul penal. În aceeași dată, respectiv 24 martie 2016, acesta a fost audiat în calitate de bănuț. Iar prin ordonanța din 24 noiembrie 2016 a procurorului în Procuratura Botanica, mun. Chișinău, Diaconu Vasile a fost pus sub învinuire, fiindu-i încriminată comiterea infracțiunii prevăzute de art. 352¹ alin. (1) Codul penal, iar în aceeași zi fiind și audiat.

9. La 31 octombrie 2017, prin ordonanța procurorului în Procuratura Botanica, mun. Chișinău, a fost dispusă scoaterea de sub urmărirea penală a lui Vasile Diaconu, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 352¹ alin. (1) Codul penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

10. În continuare a indicat că, prin ordonanța din 25.11.2015 a Direcției Generale Urmărire Penală a Centrului Național Anticorupție, a fost dispusă pornirea urmăririi penale conform elementelor infracțiunii prevăzute de art. 352¹ alin. (1) din Codul penal, pentru falsul în declarații, în cadrul urmăririi penale fiind audiat în calitate de bănuț, învinuit, după care la data de 31 octombrie 2017, a fost dispusă scoaterea de sub urmărire penală a lui

Vasile Diaconu, pe motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 352¹ alin. (1) din Codul penal.

11. La 20 ianuarie 2022, reclamantul a depus o cerere prin care a solicitat informații referitoare la stadiul procesual al cauzei penale nr. 2015970612, iar soluția adoptată în cadrul urmăririi penale i-a fost comunicată la data de 31 ianuarie 2022.

12. În temeiul principiilor privind repararea echitabilă și rezonabilă a prejudiciului moral, suferințele psihologice generate de durata excesivă a procedurii penale, de gravitatea faptei imputate, precum și de riscul aplicării unei pedepse privative de libertate, alături de starea de stres și frustrare provocate apelantului prin acțiunile nelegale ale organului de urmărire penală, precum și având în vedere impactul deosebit al mediatizării acuzației în comunitatea locală, prejudiciul moral cauzat domnului Diaconu Vasile, ca urmare a atragerii nelegale la răspundere penală, se impune a fi evaluat la suma de 200.000 lei.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

13. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul centru din 15 mai 2023, s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Vasile Diaconu împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova, cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

14. La 18 mai 2023, Vasile Diaconu a depus o cerere de apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul centru din 15 mai 2023, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

15. Prin decizia din 25 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Vasile Diaconu. S-a casat integral hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul centru din 15 mai 2023 și s-a emis o nouă hotărâre, prin care: S-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Vasile Diaconu împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova, cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin acțiunile ilicite ale

organelor de urmărire penală. S-a dispus de a încasa, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova în beneficiul lui Vasile Diaconu prejudiciul moral în sumă de 3 000 lei, în rest cererea de chemare în judecată s-a respins.

16. Pentru a decide astfel, instanța de apel din materialele cauzei a constatat că, prin ordonanța din 24.03.2016 a ofițerului de urmărire penală a SUP a IP Botanica mun. Chișinău, Vasile Diaconu a fost recunoscut în calitate de bănuț în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 352¹ Codul penal, și tot în aceeași zi a fost audiat în calitate de bănuț.

17. Prin ordonanța procurorului în Procuratura sect. Botanica, mun. Chișinău, din 24.11.2016, Vasile Diaconu a fost pus sub învinuire, fiindu-i încredințată comiterea infracțiunii prevăzute de art. 352¹ alin. (1) Codul penal.

18. La 31 octombrie 2017, prin ordonanța procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Botanica, a fost dispusă scoaterea integrală de sub urmărire penală în cauza penală nr. 2015970612 a lui Vasile Diaconu, din motiv că fapta nu întrunește elementele componenței de infracțiune prevăzută de art. 352¹ alin. (1) din Codul penal și clasat procesul penal pe cauza penală nr. 2015970612.

19. Totodată, instanța de apel a reținut că, având în vedere susținerea reclamantului potrivit căreia ordonanța din data de 31 octombrie 2017 i-a fost comunicată la cererea sa, respectiv la 25.01.2022, adresarea în judecată la 11.03.2022 se încadrează în termenul legal prevăzut pentru exercitarea dreptului la acțiune.

20. Cu referire la cererea de chemare în judecată depusă de Vasile Diaconu, instanța de apel a evidențiat că, contrar poziției Ministerului Justiției al Republicii Moldova și concluziilor primei instanțe, reclamantul este în drept de a pretinde repararea prejudiciului cauzat în urma acțiunilor ilegale ale organelor de urmărire penală, procuraturii și instanțelor judecătorești, or ultimul a fost scos de sub urmărirea penală în temeiul art. 284 Cod de procedură penală, pe motiv că fapta ultimului nu întrunește elementele constitutive a unei infracțiuni, ceea ce constituie un temei al reabilitării persoanei.

21. Instanța de apel a respins alegațiile apelantului Ministerul Justiției al Republicii Moldova, precum că pretențiile reclamantului sunt neîntemeiate,

în condițiile în care, ilegalitatea actului procedural nu a fost constatată și prevederile art. 3 și 6 din Legea nr. 1545/1998 sunt indisolubile. În acest sens, instanța de apel a explicat că deși la caz nu a fost constatată ilegalitatea nici a unui act procedural ale organului de urmărire penală, totuși intentarea în privința persoanei a urmăririi penale, cu constatarea ulterioară a unui temei de reabilitare și scoaterea acesteia de sub urmărire penală, acordă dreptul la despăgubiri persoanei vătămate.

22. De asemenea, instanța de apel a apreciat drept neîntemeiate argumentele Ministerului Justiției al Republicii Moldova, precum că reclamantul nu a fost tras la răspundere penală și nici nu i s-a acordat statutul de condamnat, or, art. 3 alin. (1) din Legea nr. 1545/1998 statuează exhaustiv condițiile în care este reparabil prejudiciul material și moral cauzat persoanei fizice sau juridice, în conformitate cu prevederile prezentei legi.

23. Instanța de apel a reținut că, temeiul în baza căruia a fost scos de sub urmărire penală Vasile Diaconu, este prevăzut la art. 275 pct. 3) Cod de procedură penală și reprezintă un temei de reabilitare prin prisma art. 284 al aceluiași Cod și în temeiul art. 6 lit. b) din Legea nr. 1545/1998, ultimul este în drept de a-i fi reparat prejudiciul, iar alegațiile Ministerului Justiției al Republicii Moldova în acest sens nu pot fi reținute.

24. Suplimentar, instanța de apel a explicat că măsurile întreprinse de organul de urmărire penală au fost îndreptate întru elucidarea tuturor circumstanțele importante pentru cauza penală, în scopul aflării adevărului și acumulării probelor. Cu toate acestea, constatarea inexistenței elementelor constitutive ale infracțiunii în acțiunile reclamantului evidențiază faptul că inițierea urmăririi penale față de Diaconu Vasile, recunoașterea acestuia în calitate de bănuț și, ulterior, de învinuit, precum și acțiunile întreprinse de organul de urmărire penală și de instanța de judecată, nu au fost nici necesare, nici proporționale. Lipsa elementelor infracțiunii în acțiunile reclamantului nu permit într-un mod legal urmărirea penală a reclamantului pentru perioada dată.

25. Reiterând prevederile art. 2036 alin. (1) – (3), 2037 alin. (1) Cod civil, art. 11 alin. (1) din Legea nr. 145/1998, instanța de apel a subliniat că la determinarea cuantumului prejudiciului moral urmează să se respecte criteriul echității, care presupune că, despăgubirile pentru prejudiciul moral trebuie să fie juste, raționale și echitabile, adică trebuie stabilite în așa fel încât să asigure efectiv o compensare suficientă a prejudiciului moral cauzat,

ca astfel să fie menținut echilibrul între daunele efectiv pricinuite și suma acordată.

26. În speță, instanța de apel a relevat că mărimea compensației pentru repararea prejudiciului moral se determină de instanța de judecată luându-se în considerare: - gravitatea infracțiunii de a cărei săvârșire a fost învinuită persoana respectivă, Vasile Diaconu a fost învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 352¹ alin. (1) Codul penal, infracțiune ușoară; caracterul și gravitatea încălcărilor procesuale comise la urmărirea penală, la caz, acțiunile organelor urmărire penală și ale procuraturii au fost contrare drepturilor fundamentale garantate de art. 5 CEDO, dreptul la libertate și siguranță; rezonanța pe care a avut-o în societate informația despre învinuirea persoanei, natura dreptului personal lezat și locul lui în sistemul de valori al persoanei. La momentul pornirii urmăririi penale, Vasile Diaconu deținea funcția de administrator al „DVT-Broker” SRL, însă nu au fost prezentate probe care să ateste că intentarea cauzei penale i-a afectat activitatea profesională sau reputația; durata urmăririi penale, urmărirea penală a fost efectuată pe parcursul unei perioade de mai mult de 1 an - din 24 martie 2016 pînă la 31 octombrie 2017; durata aflării nelegitime a persoanei în detenție, în urma intentării cauzei penale, Vasile Diaconu nu a fost privat de libertate.

27. În contextul circumstanțele expuse, luând în considerație suferințele psihice suportate de către Vasile Diaconu în urma tragerii ilegale la răspundere penală, gradul trăirilor negative și disconfortul suportat odată cu supunerea acestuia urmăririi penale, consecințele produse familiei, de stresul precum și de efectele psihice provocate, instanța de apel a conchis că compensația bănească în mărime de 200 000 lei pretinsă de către Vasile Diaconu, este una disproporțională și excesivă în raport cu criteriile stabilite la caz și principiul general al echității.

28. Prin urmare, având în vedere principiul compensării echitabile și rezonabile a prejudiciului moral, instanța de apel a concluzionat că suma de 3 000 de lei va constitui o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul cauzat lui Vasile Diaconu, proporțională în raport cu criteriile stabilite la caz și care corespunde circumstanțelor cauzei, în rest pretenția fiind respinsă ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

29. La 9 februarie 2024, Ministerul Justiției al Republicii Moldova, reprezentat de Irina Bîtca, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 25 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei, cu menținerea hotărîrii Judecătoriei Chișinău, sediul centru din 15 mai 2023.

ARGUMENTELE RECURSULUI

30. În motivarea recursului, a invocat argumente similare celor formulate în referința la cererea de chemare în judecată. Suplimentar, a evidențiat temeiurile de recurs prevăzute de dispozițiile art. 432 alin. (1) lit. b) și e) Cod de procedură penală.

31. A evidențiat că, este important și necesar să se constate ilegalitatea actului procedural emis de către organul de drept. Respectiv, dacă se demonstrează printr-un act judecătoresc de dispoziție irevocabil că acțiunile întreprinse de către organul de urmărire penală sunt/au fost ilegale, atunci dreptul la despăgubire apare indiferent de faptul dacă este vinovată sau nu persoana. Însă, instanța de apel nu a indicat expres care anume act ilicit justifică răspunderea statului.

32. În concluzie, s-a reținut că dispunerea de către instanța de apel a încasării prejudiciului moral în cuantum de 3 000 lei este neîntemeiată, întrucât nu au fost întrunite condițiile expres prevăzute de Legea nr. 1545/1998.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

33. Prin Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) au fost operate modificări în Codul de procedură civilă, care au intrat în vigoare la 01 septembrie 2023. În conformitate cu prevederile art. XI alin. (3) din Legea nr. 246 din 31 iulie 2023, recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului. Din sensul normei de drept enunțate rezultă că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

34. Recursul declarat de Ministerul Justiției, va fi examinate prin prisma temeiurilor stipulate în redacția art. 432 din Codul de procedură civilă, în vigoare de la 01 septembrie 2023.

35. Art. 434 alin.(1), (2) din Codul de procedură civilă stipulează că:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

36. Art. 440 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsă părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

37. Art. 432 alin. (1) lit. b) și e), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul este admis dacă: b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

38. Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

39. Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că dispozitivul deciziei instanței de apel a fost pronunțat la 25 octombrie 2023. Copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată participanților la proces la 07 decembrie 2024, prin intermediul serviciului poștal „Poșta Moldovei” (f.d.111). Astfel, recursul declarat la 09 februarie 2024 (f.d.114-119), este în termen.

40. Din analiza prevederilor legale precitate supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele

citare oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

41. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul de procedură civilă dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate.

42. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

43. Se reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art.432 din Codul de procedură civilă, în redacția legii în vigoare la data declarării recursului.

44. Din analiza recursului declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova rezultă că s-a invocat ca temei de admisibilitate prevederile art. 432 alin. (1) lit. b), e) din Codul de procedură civilă, citate supra.

45. Argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma în vigoare la data declarării recursului, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate și prin urmare recursul este vădit neîntemeiat. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea repetată a situației, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

46. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în instanța de apel în modul garantat de art.6§1 CEDO.

47. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 din Codul de procedură civilă, în vigoare la data declarării recursurilor. Or,

recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel, nu echivalează cu un argument.

48. La fel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

49. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (a se vedea hotărârile CtEDO [Golder c. Regatul Unit](#), 1975, §38; [Stanev c. Bulgariei](#) [MC], 2012, §230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (a se vedea hotărârea CtEDO [Luordo c. Italiei](#), 2003, §85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (a se vedea hotărârea CtEDO [Levages Prestations Services c. Franței](#), 1996, §45).

50. Curtea de la Strasbourg a mai reiterat că modul de aplicare a art. 6 din CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de specificul acestor proceduri, urmând a se ține cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea hotărârea CtEDO [Botten c. Norvegiei](#), 1996, §39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea hotărârea CtEDO [Helmers c. Suediei](#), 1991, §31, 36).

51. Din considerentele redate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, este vădit neîntemeiat și urmează a fi considerat inadmisibil.

52. Din aceste motive, în conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f), 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, reprezentat de Irina Bîtca, împotriva deciziei din 25 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Gheorghe Stratulat